

Imidlertid maa man betone, at Spørgsmaalet om Indførelse af en Kvalitetsbetaling, saavel som den derved nødvendiggjorte Kontrol, ganske overlades til Kommunerne og bliver en Sag mellem hver enkelt By og dens Mælkeforsyningsanstalter. Ligeledes skal nævnes, at de paa denne Maade muligt foraarsagede Udgifter maa dækkes af Kommunerne, og er Mælkeordningen som saadan uvedkommende.

Paa given Foranledning skal man yderligere tillade sig at fremkomme med følgende supplerende Bemærkninger udover de i Indstillingen berørte Punkter:

Det er ved flere Lejligheder blevet Fællesorganisationens Mælke-Udvalg bekendt, at der ved Indkøb af direkte leveret Mælk er betalt *Priser, som ligger betydelig over de derom gældende Maksimalbestemmelser*. Trods Henvendelser desangaaende synes en Haandhævelse af disse ikke at være sket og har i hvert Fald ikke ført til noget Resultat. Usikkerhed paa dette Omraade er af en meget uheldig Indflydelse, idet det ikke alene skaber usund Konkurrence mellem Opkøberne af Mælk, men ogsaa vanskeliggør Fremskaffelsen af den nødvendige Suppleringsmælk til de fastsatte Priser. Man foreslaar derfor, at der paa dette Punkt tilstræbes større Fasthed, og skal i saa Henseende nævne forskellige Veje, ad hvilke dette kan opnaas:

For at den fastsatte Maksimalpris ikke skal omgaaes, gives der i selve Loven Bestemmelser om Bøder paa mindst 5,000 Kr. for Overtrædelser, saavel for Køber som for Sælger. Men ved Siden heraf kunde man tænke sig, at Fællesorganisationens Mælke-Udvalg i Lighed med, hvad Tilfældet er f. Eks. for Smør-eksport-Udvalget, udstyredes med nødvendig Myndighed til at kunne kræve de gældende Bestemmelser opretholdt, dels derigennem, at Udvalget fik Bemyndigelse til at idømme Bøder, og dels ved, at Udvalget fik Ret til at nægte at tildele saadanne Forretninger Suppleringsmælk, om hvilke det bevistes, at de betalte Overpriser for Mælken.

Man skal endvidere vedrørende *Skummetmælksprisen*, som i den nugældende Lov ikke er direkte præciseret, foreslaa, at denne i Loven fastsættes til 12 Øre pr. kg, idet det har vist sig, at man ved ikke at fastsætte Skummetmælksprisen i Loven, giver Mulighed for at omgaa den fastsatte Maksimalpris for Sødmælk. Til yderligere Sikkerhed herfor foreslaar man, at der fastsættes Bestemmelser om, at Prisen 12 Øre pr. kg, skal benyttes som en Mindste-Pris ved enhver Afregning fra Bymejerierne og Mælkeforsynings-Anstalterne, saavel ved disses mulige Indkøb af Skummetmælk, som hvor der finder en Tilbagelevering Sted til Leverandørerne. Idet Udvalget iøvrigt kan henholde sig til de i Fællesorganisationens Indstilling fremsatte Udtalelser skal man sluttelig tillade sig at berøre den finansielle Beregning for Ordningen.

Mén er i denne gaaet ud fra, at de nuværende Priser paa Mælk i Byerne kunde opretholdes ved, at der ydedes et Tilskud, som nu er lig Forskellen mellem den nuværende og den for den kommende Ordning foreslaaede Maksimalpris paa Mælk i Indkøb fra Leverandørerne. Af Hensyn til, at det gennem Omsætningen opstaaede Svind repræsenterer en større Værdi ved den forhøjede Indkøbspris og endvidere paa Grund af, at man i Detailhandelen maa foretage sine Indkøb beregnet i Kilogram, men Udsalgene i Liter, hvorved der foregaar et direkte Tab, mener man fra Mælkeforhandlerne og Handelsmejerierne ikke at kunne nøjes med det nævnte Tilskud lig Differencen. Udvalget foreslaar derfor, at dette Spørgsmaal saavel som en Del andre kan blive taget op til Drøftelse ved den Detailbehandling, der nødvendigvis maa gaa forud for Ordningens endelige Fastsettelse.

Paa Fællesorganisationens Mælke-Udvalgs Vegne.

Niels Porse.

A. Axelsen-Drejer.